

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorvm Vita, Moribvs, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Cap. XXIII. De Tvtelarivm Divorvm Patronorum ac Angelorum custodum
veneatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

ipso Maiestatem vereare diuinam , quod licet factus sit ho-
mo , manserit tamen D E V S . Aduocatum habere vis & ad
ipsum ? Ad Mariam recurre : Pura siquidem humanitas
in M A R I A , non modo pura ab omni contaminatione , sed
Qui De ipa- & pura singularitate nature . Nec dubius dixerim , ex-
ram Cyno- audietur & ipsa pro reuerentia sua . Exaudiens vtique ma-
suram se- trem Filius , & exaudiens Filium Pater . Filioli hac peccato-
quitur , in rum Scala , hac mea maxima fiducia est , hac tota ratio-
portu na- spei mea . Quid enim ? Potestne filius aut repellere , aut su-
uigat . Finire repulsam ? Non audiri aut non audire filius potest ?

Neutrūm plane . Inuenisti , ait Angelus Lucæ i . versic . 30 .
Omniano gratiam apud D E V M : Feliciter semper hæc inuenias
stræ insi- gratiam , & per Mariam queramus , quia quod querit , in-
tuta beatiss. uenit , & frustari non potest . Denique monet vt quic-
Virgini cō- quid Deo offerre paramus gratissimis illis & omni-
mendentur mendemus , vt & repulsam non patiamur , & co-
vt per eam dem alueo ad largitorem gratiæ , gratia redeat , quo
Deo offe- influxit .

C A P . XXIII.

D E T V T E L A R I V M D I V O R V M
Patronorum ac Angelorum custo-
dum veneratio .
ne .

§. **C**onvenit & decet Dominos Ecclesiasticos suæ
diæcœsis & Ecclesiærum , in quibus beneficia
possident , patronos cultu quodam præcipuo & ho-
nore prosequi . Etsi enim Sancti omnes de sua felici-
Sancti no- tate sint securi , & de nostra Salute adhuc solliciti , vt loqui-
stram ac- tur de Mortalitate Sanctus Cyprianus : & proinde suffra-
curant sa- gium nobis pariter ferant , & auxilium , credibile ta-
litem . men , benigniores esse in illos , quibus à Deo salutis
aucto-

auctores fuerunt, & vbi sacra illorum lipsana requiescunt, & à quibus crebrius inuocantur, & religiosius coluntur.

§. Quo fit ut & id loci plura ac majora per illos miracula Dei patrentur, & potiora beneficia præstentur: sensit hoc Beatus Leo Magnus Sanctos Apostolorum Petrum & Paulum p̄ alij fidelibus ^{Pio Sancti affectu plus suis fauent} fauere & patrocinari Romanis, quod & eos præsentes docuissent, & eorum ibi corpora requiescerent: ^{quam alienis.} Sic n. ille loquitur Serm. 1. in illorum Apostolorum Principium Natali. Si vt & nos experti sumus, & nostri probauere Maiores, credimus atq; confidimus inter omnes labores istius vita, ad obtinendam misericordiam Dei semper nos pecularium patronorum orationibus adiuuandos, ut quantum propriis peccatis deprimitur, tantum Apostolicis meritis erigamus. Et serm. 2. de iisdem Apostolis: Beatus, inquit, Petrus Apostolus pro nobis orare non cessat, vt nulla temptatione superemur. Si autem hanc pietatis sua curam omni populo Dei, sicut credendum est, vbiq; protendit: quanto magis alumnis suis openi suam dignatur impendere, apud quos in sacro dormitionis thoro eadem, qua presedit carne requiescit? Quaratione dixit & Sanctus Ambrosius l. de Viduis. Martyres obsecrandi, quorum videmur nobis quoddam corporis pignore, patrocinium vindicare. Sanctus Maximus serm. de SS. Octauio, Aduentore & Statore: Cuncti, inquit M.C. Martyres deuotissime percolendi sunt, sed ii precipus venerandi sunt à nobis, quorum reliquias possumus: Illienim nos orationibus adjuuant, isti etiam adjuuant passione. Cum his autem nobis familiaritas est, semper enim nobiscum sunt, nobiscum morantur, hoc est, & in corpore nos viuentes custodiunt, & de corpore recedentes excipiunt: hic, ne nos peccatorum labes assumat, ibi, ne inferni horror inuadat! Idcirco & Apostolus hortatur Christianos, vt Apostolos & discipulos Domini, qui eorum Doctores

& rectores fuerunt, suscipiant, in honore habent & eorum piæ vitae & morum felicem. exitum ob oculos proponant, sicut discipuli ad primum exemplar picturas suas conferunt & fidem virtutemq; æmulentur: Mementote, inquit, Hebr. 13. v. 7. Præpositorum vestrorum, qui vobis locuti sunt verbum Dei, quorum intuentes exitum conuersationis imitamini fidem.

¶ Et si illi Sancti nobis obseruandi colendique sunt ob præstata præstandaque beneficia, ob virtutis Angelis præ excellentiam, quanto justius sancti angeli nostri præsertim custo fides, tutores, conseruatores venerandi, cum majorib. nostris rati & plura ab ijs partim acceperimus partim accepta singularis turi sumus beneficia, quam à reliquis cœlitibus? Illi veneratio sunt potentissimi, sapientissimi, optimi spiritus, qui adhibenda bus mandauit Deus, vt custodiant nos in omnibus vijs & institutis nostris: & idcirco sua intelligentia & voluntate, sua sapientia & potentia quasi quibusdam manibus nos portant, ne affectuum nostrorum præsertim timoris & amoris impetu ad salutis impedimentum tanquam pedib. ad lapides offendamus, ne amore temporalis boni acquirendi, vel temporalis mali euadendi in peccatum labamur, & sic aeternum bonum amittamus, & sempiternum supplicium incurramus, vt tradit Regius Vates Psal. 60. & S. Basilius Magnus commentario suo in Psalm. 33. exponens versum *Immittet Angelus Domini* (sive castra suus cuique metabitur) in circuitu timentium eum. Omni, inquit, in presto est Christum credenti Angelus assistit, nisi illum à nobis per improbas actiones profligauerimus. Velut enim fumus apes fugat, & fœdus odor columbas expellit, sic Angelum vita nostra custodem abigit multa lachrymarum aspergine dignum ac graueolens peccatum. Si enim in anima tua ea, que sunt digna Euangelica custodia, habueris, mens item in te opulentum fixerit domicilium per multimodam veritatis contemplationem, perq; præclara opera, qua secundum virtutem gesseris, tibi

tibi adfuerit, necesse iam sit, vt te propter tutores, presidialesq; custodes, qui tibi affstant, collocet Deus. Considera igitur quanta sit Angelorum natura: quoniam vniuerso Exercitu, & castris numerose hominum multitudinis, unus affimulatur Angelus. Ob magnitudinem itaq; eius qui te custodit, castra tibi munitionesq; prebet Deus: propter vero Angeli virtutem, veluti circumallat te vndiq; securitate, qua est per illum. Hoc namq; , in circuitu, significat. Sicut enim muri ciuitatis circumducti omni ex parte abarcent propulsantq; hostiles insultus: sic & Angelus te premunit, à fronte & à tergo custodit, & nihil vtrinq; incustoditum relinquit. Propterea inquit: Cadent à latere tuo mille, & decem millia à dextris tuis, ad te autem non appropinquabit, nec plaga quidem ab ullo tibi infligetur inimicorum: quoniam Angelis suis mandauit de te.

§. Ex ijs quæ haec tenus à capit. 19. docuimus, euidentis est, male sensisse Lutherum in libris ad Waldenses, Caluinum libr. 1. Instit. cap. 14. §. 12. & libr. 3. cap. 20. §. 20. & seqq. cum affirmant non modo inutile, sed & illicitum esse opem Sanctorum implorare. Secuti sunt Vigilantium, vt habet S. Hieronym. L. contra eum, Henricianos & Apostolicos, vt est apud S. Bernardum sermon. 66. in Cant. Waldenses, Catharos, & calios ouo prognatos eodem. Nunc quid ad Dei honorem propriamque ac proximi salutem clericis dies in singulos agendum, distinetè & ex ordine exponamus.

••• (*) •••

D ;

C A P.